

Místopředseda vlády a ministr vnitra Vít Rakušan
a na vědomí
ministryně obrany Jana Černochová

V Praze, 22. října 2023

Vážený pane místopředsedo vlády,
dovolte, abych Vám připomněl Vaše slova z tiskové konference 19. ledna 2022: „Charta 77 se stala jakousi nadějí pro hnutí odporu v Československu tehdejší doby a myslím si, že všichni ti, kteří Chartu podepsali, všichni ti, kteří kvůli tomu trpěli ve svých profesních i osobních životech, si zaslouží úctu, a byť to vyjádření přichází až po mnoha letech, až v roce 2022, tak si myslím, že je to i zásadní moment toho, jak se naše vláda staví k naší historii a k obětem totalit, které naši zemi ve 20. století potkaly.“
Připomínám i tehdejší – jednomyslně přijaté – usnesení vlády č. 23 k 45. výročí zveřejnění Prohlášení Charty 77: „Vláda se hlásí k tradicím dlouholetého zápasu Charty 77 o lidská a občanská práva a o demokracii. Váží si všech obětí represí souvisejících s Chartou 77 i dalšími tehdejšími nezávislými iniciativami a všech, kteří se na jejich činnosti podíleli“, podepsané předsedou vlády.

Proč to připomínám? Protože člen současné vlády – místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí, se tímto usnesením neřídí. Jde o věc Karla Soukupa (1951), signatáře Charty 77, o něm více zde https://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_Soukup Mimochodem a na okraj: Karel Soukup, vězněný dvakrát komunistickým režimem, dosud nebyl plně rehabilitován. Ministr spravedlnosti, který jediný je oprávněn podat stížnost pro porušení zákona, ji podal až po dvaceti měsících. Podnět ke stížnosti podal Soukupův advokát v únoru 2022 a doplnil ho v červnu 2022 (příloha č. 1). Snad je nadbytečné dodávat, že Karel Soukup byl odsouzen v roce 1980 za čin, který ani tehdy a ani dnes trestným činem není, ale lépe pozdě, než nikdy.

Ještě horší je přístup ministra práce a sociálních věcí Jurečky. Starobní důchodce Karel Soukup, který se vrátil v roce 2019 z Austrálie, kam byl násilně vyhnán v akci Asanace, se po řadě peripetií (příloha č. 2), a po přiznání příplatku k důchodu za dobu věznění 1116,- Kč, dočkal zvýšení důchodu na 3256,- Kč. Obrátil se proto na ministra Jurečku s prosbou, aby využil svého práva na „odstranění tvrdosti zákona“, což doporučil i ředitel odboru Tomáš Machanec [Ministerstvo slibuje disidentům vyšší penze. Mají teď málo kvůli věznění a špatně placené práci — ČT24 — Česká televize \(ceskatelevize.cz\)](#) (Citace zde: „Můžeme lidem pomoci odstraněním tvrdosti zákona, opatření nemusí možná být řešeno ani legislativně“). Ministr však Karlu Soukupovi doporučil, aby si požádal o dávky v hmotné nouzi (příloha č. 3).

Karel Soukup si podle usnesení vlády zaslouží úctu, ale Jurečkův dopis projevem takové úcty není. Nechápu a neumím si jeho postoj vysvětlit, snad je to jen bezbřehá arogance moci bez racionálního důvodu.

Ostatně tento „Soukupův případ“ nespadol z čistého nebe, je to důsledek nevyrovnání se s minulostí, a netýká se jen Soukupa, ale i několika dalších lidí <https://www.seznamzpravy.cz/clanek/za-totality-se-nesklonili-ted-nemaji-duchod-radeji-to-nez-kolaborovat-169974> Na problém upozorňují sdělovací prostředky dlouho a opakovaně. Měl by to vědět i premiér této země, napsali jsme mu spolu s Danou Němcovou a Petruškou Šustrovou loni v srpnu (příloha č. 4). Ten patrně dopis nečetl a odpověděl nám ředitel odboru strategie a analýz (příloha č. 5). Kromě Soukupa tam jmenujeme další čtyři lidi (Vratislav Brabenec, Jana Jonáková, Vlastimil Třešňák a Pavel Zajíček) a problém se zřejmě týká i Miroslava Skalického a Jaroslava Popelky (viz reportáž ČT). Všichni bez výjimky jsou účastníky odboje a odporu proti komunismu, a s výjimkou J. Popelky, který byl „jen“ šestkrát souzen za letákové akce proti komunistickému režimu, také signatáři Charty 77 a vyhnanci v akci Asanace. Proto doporučuji ministru Jurečkovi, aby věnoval pozornost i jejich starobním důchodům, pokud jsou podprůměrné. Nemyslím si, že by měli lidé, které tento stát již dost poškodil, a „jsou hodni úcty“, ještě žádat či prosit o „zmírnění tvrdosti zákona“. Je to nedůstojné, a stejně tak je nedůstojné, žijí-li v bídě. Příčinou problému je nepodařená legislativa, čili zákon č. 252/2011 Sb., který přijal „Parlament České republiky, jsa veden vůlí vyjádřit úctu a vděčnost ženám a mužům, kteří v období komunistické totalitní moci s nasazením vlastních životů, osobní svobody i majetku aktivně bránili hodnoty svobody a demokracie“. Účastníkům odboje a odporu proti komunismu sice přiznává nárok na průměrný

důchod, ale nikoli všem, ačkoli zákonodárci patrně tento úmysl měli, protože jinak by toto ustanovení postrádalo smysl.

Tento stav trvá dvanáct let a legislativní řešení je v nedohlednu. Ti, kteří si „zaslouží úctu“, postupně umírají, a ti, kteří to měli už dávno vyřešit, neudělali nic. Ministr Jurečka to sliboval už v březnu 2022 [Jurečka: Snížit penze předním komunistům je férové. Lituju, že mě to nenapadlo dřív - Aktuálně.cz \(aktualne.cz\)](#)

Vážený pane místopředsedo vlády, jsem přesvědčen, že dokážete najít řešení, prozatím ve věci Karla Soukupa, který by měl pobírat důstojný starobní důchod, nikoli dávky v hmotné nouzi, jak mu radí ministr Jurečka. Předpokládám, že o věci informujete především pana premiéra, který zmíněné usnesení vlády podepsal a může tedy ministra, který nečiní, co má činit, povolat k odpovědnosti. Můžete informovat i kohokoli dalšího, pokud to povede k řešení.

Kopii posílám na vědomí i ministryni obrany, která oceňuje účastníky odboje a odporu proti komunismu, a možná si přitom myslí, že budou mít alespoň průměrný důchod.

Ještě bych Vás rád ubezpečil, že nejsem protivládní aktivista, volil jsem pětikoalici a na této vládě mi záleží. Nepochybuji, že učiníte všechny kroky, aby se Karel Soukup a ostatní jmenovaní dočkali v nejkratší možné době spravedlnosti. Proto vyčkám do pátku 10. listopadu 2023, zda a jak ministr Jurečka rozhodl o Soukupově starobním důchodu. Pokud se tak nestane, seznámím s tímto dopisem všechny dostupné signatáře Charty 77, a 17. listopadu 2023 zahájím před budovou Strakovy akademie časově neomezenou hladovku za odstoupení (či odvolání) ministra Jurečky, aby nadále nepoškozoval dobré jméno vlády.

Je mi líto, že musím takovýto dopis psát, ale věřím, že to chápete. Kdybych to neudělal já, udělá to někdo jiný. Prosím, abyste potvrdil příjem tohoto dopisu a pěkně zdravím,

Jiří Gruntorád, jeden ze signatářů Charty 77